

Hälsning

FRÅN FÖRSAMLINGSFAKULTETEN

NR 5, 2019

All time high – huset fullt

Sida 4-5 Viktigt Meddelande till Hälsnings Läsare

Bakåt- och framåtperspektiv

Vi som tillhör den äldre delen av befolkningen har ofta anledning att tänka på det förflutna, *bakåt*. Man kan t.ex. fundera över vad som hänt under ens livstid. Själv höll jag på att födas den dag som Stalin dog 1953 (det hävdade min mor, säkrast tänkbara källa!), men i stället föddes jag den dag som han begravdes. Invasionen i Ungern 1956 minns jag inte, men däremot hur omgivningen i efterhand präglades av den. Fotbolls-VM 1958 har jag inga direkta minnen av, men däremot att det såldes väldigt läckra VM-godisar, och så vidare.

Från kyrkans och teologins område har jag en rad minnen – söndagsskola, gudstjänster, tideböner i Växjö domkyrka med domprosten G.A. Danell som liturg. Längre fram i tiden minns jag möten med David Hedegård, biskop Sven Danell och professor Hugo Odeberg, ett stort antal sammanträffanden med Bo Giertz och så vidare.

Mitt historiska tänkande har i hög grad influerats av de tre professorerna i kyrkohistoria i Lund som jag träffade regelbundet (Hilding Pleijel, Carl-Edvard Normann, Ingmar Brohed). Men även tillfällen där jag mötte Gustaf Aulén, Anders Nygren, Birger Gerhardsson, Bengt Hägglund m.fl. Mitt möte med biskop Manfred Björkquist på Sigtunastiftelsen 1980 glömmar jag aldrig – han berättade livfullt om personer som han mött, t.ex. Gottfrid Billing (biskop 1884–1925, därtill riksdagsledamot och ledamot av Svenska Akademien) och han t.o.m. härmade hur Gustaf V lät när denne höll sitt borggårdstal 1914 några månader före utbrottet av första världskriget.

Vad är det för poäng med att dra allt detta i en ledarartikel, undrar nu den orolige läsaren. Håller ledarskribenten på att bli gaggig, eller?

Nej, jag hoppas så inte är fallet. *Innan du läser vidare, läs rubriken en gång till!*

Det finns nämligen en mycket viktig poäng med mina resonemang som berör *Hälsnings* läsare. Själv kan jag, utan problem, minnas en rad händelser som inträffade för 60 år sedan, alltså 1959. Det innebär, att en rad barn och ungdomar som lever nu, om Gud vill och världen kommer att bestå, på motsvarande sätt *i framtiden*, år 2079, kan blicka *tillbaka* på just detta innevarande år, alltså 2019. Vad de kommer att minnas, det vet vi inte, men för många av dem kommer stora och viktiga händelser för alltid att vara förknippade med året 2019.

Låt oss ta en annan parallell som är lite mindre svindlande. Hösten 1972 flyttade jag till Lund och började studera. Jag har en rad innehållsrika minnen från den tiden, inte minst om jag tänker på studier, gudstjänster och andakter samt personliga möten. På motsvarande sätt, fortfarande under förutsättning att Gud låter världen bestå, kommer en rad människor om 47 år, alltså 2066, att tänka tillbaka på det märkliga året 2019. (En sak kan vi i alla fall veta med säkerhet: I läroböcker i historia och statskunskap kommer regeringsbildningen i januari 2019 att vara en anmärkningsvärd händelse!)

Nu kommer vi fram till det som är min verkliga poäng: Om Gud vill och världen består (en sanning som Jakobs bok hamrar in, Jak 4:13–15) *kommer alltså en hel del av våra nuvarande studenter och kursdeltagare på 2060-talet, att kunna se tillbaka på sådant som de upplevde* här i huset på 2010-talet. En svindlande tanke – eller hur?

Utifrån dessa bakåt- och framåtperspektiv är det alltså extra viktigt att fundera över hur arbetet bedrivs här, just nu, på Församlingsfakulteten. Hur ser undervisningen ut – hur fungerar andakter och gudstjänster – hurdan är miljön vid fikastunder och lunchraster? Vad kommer våra studenter och kursdeltagare att bära med sig in i framtiden?

Sjelva grundprincipen för oss som arbetar här, måste hela tiden vara att beakta Pauli uppmaning i 1 Kor 3:

Men var och en bör se till hur han bygger. Ty någon annan grund kan ingen lägga än den som är lagd, Jesus Kristus. Om någon bygger på den grunden med guld, silver och dyrbara stenar eller med trä, hö och halm, så skall det visa sig vad var och en har byggt. (1 Kor 3:10–13)

Tänk på detta, du som läser *Hälsning* regelbundet eller åtminstone detta nummer. Det är din möjlighet, ja faktiskt: en *förmån*, att som understödjare och förebedjare stötta det arbete som just nu bedrivs på FFG. Vår önskan och förhoppning är, att vår teologiska undervisning ska bära skörd nu och sedan i kommande generationer. Om världen består kanske människor om 50 år kommer att minnas med glädje och med tacksamhet till Gud det arbete som bedrivs just här och just nu. Det är så långsiktigt vi försöker arbeta på Församlingsfakulteten!

Rune Imberg
(lektor i kyrkohistoria – om någon undrar!)

Hälsning är utgiven av
Församlingsfakulteten
Ekmansgatan 3
411 32 Göteborg
Tel: 031-778 35 40
E-post: info@ffg.se
Hemsida: www.ffg.se
PlusGiro: 6 40 60-7
BankGiro: 622-5387

Ansvarig utgivare:
Torbjörn Johansson
Redaktion:
Rune Imberg (red.),
Marie Persson (red.sekr.)
Jakob Appell

Kroppens uppståndelse

Det rådde förvirring i Korint, när det gällde uppståndelsen. Det var kanske inte så konstigt, åtminstone för hedningarna i församlingen var läran som Paulus, Apollos och Petrus förkunnat helt främmande och ny. I det avseendet låg betoningen på nyhet i evangelium. En god *nyhet*. Det var inte det att greker och romare inte trodde på någon existens efter döden, även om de fanns som förnekade den. På en epikureisk filosof gravsten kunde det stå: Jag fanns inte, jag fanns, jag finns inte, jag bryr mig inte. Men de flesta trodde på en fortsättning. I Iliaden och Odysseen hade de fått en grå, skuggig och spöklig tillvaro beskriven för sig. Den framtidsvisionen var inte särskilt hoppfull. Platons version var bättre. Han beskrev en glädjetillvaro på lycksalighetens ö för de dygdiga, de som skött sig i det här livet. Döden var en befrielse och lyckliga var de som dog unga. Ännu mer optimistiska var de som lärde att man skulle bli gudomliggjord i samband med döden. Det som skapade förvirring i den antika världen när evangeliet spreds var inte tron på ett liv efter döden. Det som var ett problem – för det var många som såg döden som en befrielse – var att de kristna lärde att kroppen skulle uppstå. Bortsett från att det lät tokigt – vem hade sett en död kropp uppstå? – visste inte alla att kroppen så småningom förmultnade och försvann? Och vem ville egentligen att kroppen skulle uppstå? Kroppen var ju ett hinder, en orsak till så mycket bekymmer och smärta. Det fanns en stark anstöt i budskapet om uppståndelsen. De kloka på Areopagen lyssnade tålmodigt på Paulus fram till dess att han började tala om uppståndelsen.

I Korint fanns det många frågetecken kring uppståndelsen. Av kapitel 15 att döma förstår vi att många var kvar i gammalt tänkande. De trodde inte att Kristus uppstått. Paulus svarar med en lång lista på vittnen till Kristi uppståndelse. Den kristna tron är meningslös om Kristus inte har uppstått. Paulus förföll inte till någon existentialistisk tolkning i vilken det viktiga var om Kristus hade uppstått för mig och den fysiska verkligheten dribblades bort. Nej, har Kristus inte verkligen uppstått kan vi lägga ner kyrkan. Men det räckte inte med att Kristus uppstått. Alla döda ska uppstå. Också detta blev ifråga-

satt. En del tänkte att den allmänna uppståndelsen redan skett. Man omtolkade uppståndelsen så att själva begreppet inte längre hade med kroppen att göra. Istället tolkade man det andligen. Uppståndelsen sker då enbart genom att man kommer till tro.

Likväl inställer sig frågan: hurdan ska uppståndelsen vara? Vi har nog alla ställt den. Har man en skeptisk inställning till kroppen kanske man frågar sig: Ska jag dras med den här gamla kroppen i all evighet? Hur ska kroppen vara? Vilken enfaldig fråga! säger Paulus. Den som oroar sig över sin kropps bedrövliga tillstånd, oro sig icke. Den kropp som ska uppstå kommer att vara så mycket härligare som växten är härligare än fröet. Det är kontinuitet eftersom det finns en kontinuitet mellan fröet och växten. Kyrkans lärare har därför dragit slutsatsen att Kristi vänner ska känna igen sig själva och varandra efter uppståndelsen. Men kroppen ska vara härligare och fullkomligare som Kristi kropp, som den såg ut i sitt härlighetstillstånd efter uppståndelsen. Det var så Paulus själv hade sett Kristus på vägen till Damaskus. Sådan kommer uppståndelsekroppen att vara.

Läran om kroppens uppståndelse är ingen perifer liten sak, som den blivit i vår tid. Den hade en så central ställning i tidiga kyrkan att man led martyrdöden för den. Tillsammans med vägran att offra till kejsaren tycks uppståndelsen varit den sak som retade hedningarna mest. När en hel grupp kristna i Lyon led martyrdöden 177 e.Kr. berättas att hedningarna gjorde allt för att grusa hopp om uppståndelsen. Inte nog med att de tog livet av dem. Man brände deras kroppar och för att grusa möjligheten till uppståndelse spreds askan i Rhone. Anklagelsen lød: ”genom att tro på uppståndelsen har de introducerat en märklig och ny gudsdyrkan och går till döden villigt och glatt. Nu ska vi se om deras Gud är stark nog att hjälpa dem och rycka dem ur vår hand.” De kristna kunde svara som de judiska martyrererna i 2 Mackabéerboken 7: ”Den som skapat allting är mäktig nog att återskapa våra kroppar.” Därför bekänner de kristna alltid vid dopet och därefter söndag efter söndag: ”Jag tror på syndernas förlåtelse, kroppens uppståndelse och ett evigt liv” (Den apostoliska trosbekännelsen).

Har Kristus inte verkligen uppstått kan vi lägga ner kyrkan.

Daniel Johansson

Viktigt Meddelande till Hälslnings Läsare

Tidningen Hälslning – kort historik

Prästgymnasiet i Göteborg grundades 1924. Gymnasiet bytte namn och profil 1993. Namnbytet till *L M Engströms gymnasium*, efter en av grundarna, markerade att skolan behöll sin kristna profil men med en bredare inriktning: skolan vände sig till elever i Göteborgsregionen i stort, inte bara till blivande präster. Gymnasiet är sedan länge Sveriges största kristna gymnasium.

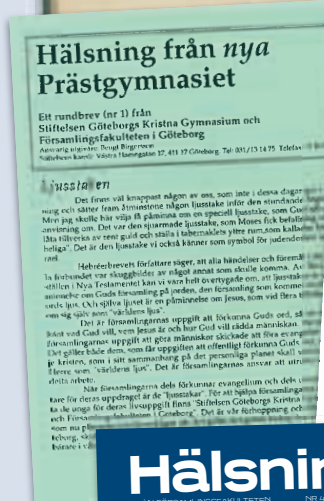
Samma år, 1993, grundade utbildningsstiftelsen som driver gymnasiet även en fristående teologisk institution, *Församlingsfakulteten*, som under sina första år även delade lokaler med gymnasiet. Sedan 1997 har Fakulteten haft egna lokaler (först 18 år vid Korsvägen, sedan 2015 på Ekmansgatan; vi är alltså grannar med Götaplatsen).

För att understödja insamlingsverksamheten startade Prästgymnasiet för 80 år sedan, 1939, sin tidning *Hälslning från Prästgymnasiet*. Tidningens första årgång utkom alltså det år som andra världskriget bröt ut. Tidningen har bytt namn ett par gånger sedan dess, båda gångerna på 1990-talet. Från och med 1993 hette den *Hälslning från L. M. Engströms gymnasium och Församlingsfakulteten* men 1998 bytte den namn igen. Det nya namnet, *Hälslning från Församlingsfakulteten*, återspeglade att gymnasiet sedan några år primärt finansierades av offentliga medel (den kommunala ”skolpengen”), medan Fakulteten däremot är beroende av insamlade medel och därför behöver ha en direktkanal till understödjare och gävgivare. (Delar av Fakultetens ekonomiska behov täcks dock av ägarstiftelsen, Peter Isaac Béens Utbildningsstiftelse, som ända sedan 1920-talet kunnat fondera vissa ekonomiska medel.)

Den krassa ekonomiska verkligheten...

Tidningsverksamhetens intäkter är relativt blygsamma; det handlar främst om vissa annonsintäkter. Däremot är utgifterna ganska förutsägbara – och tyvärr ökande.

- *Lönekostnaderna* för *Hälslning* är, i princip, ganska ”osynliga”; de allra flesta som medverkar i tidningen gör det inom ramen för sin tjänst och dessa tjänster ingår alltså i Fakultetens ordinarie lönekostnader.
- *Övriga kostnader* fördelar sig på tre poster:
 - *layout*; tidningen ”sätts” på ett förnämligt sätt i Lund av *Design för Livet*
 - *tryckning* på ett traditionellt tryckeri
 - *portokostnader* – och detta är en kostnad som ökat radikalt på senare år

Fakultetens informationsverksamhet

– ett hjul som alltid måste uppfinnas på nytt!

Av olika skäl, inte minst ökande portokostnader, måste Fakulteten nu *se över kostnaderna för sin informationsverksamhet*. Viss information når ut via sociala medier, t.ex. Facebook, medan traditionella annonser har begränsad räckvidd och ofta är mycket dyra. Vår primära informationskälla utåt är alltså vår egen tidning, *Hälsning*, och där har portokostnaderna med åren blivit en allt tyngre börda. Därmed tvingas vi nu *rensa i vårt prenumerantregister* – det sänker tryckkostnaderna något och portoutgifterna rejält.

Hälsning – i fortsättningen till gåvogivare resp. prenumeranter

Det har alltså blivit nödvändigt att göra om distributionen av *Hälsning*. I stället för att skicka ut ett stort antal ”friexemplar” till personer som finns i tidningens adressregister, men som sällan eller aldrig skickar in några gåvor, kommer tidningen i fortsättningen i första hand att skickas till aktiva understödjare resp. personer och institutioner som betalat in en prenumerationsavgift.

- **Månadsgivare och gåvogivare** kommer att få tidningen *Hälsning från Församlingsfakulteten* som hittills. Som gåvogivare räknas de personer som skickat in gåvor till FFG en eller (gärna!) flera gånger under de senaste två åren; månadsgivare är sådana som ger regelbundet (oftast via stående överföringar).
- **Prenumeranter:** Likaså får privatpersoner / församlingar / missionsföreningar / institutioner / företag som betalar 150 kr / år tidningen hemskickad.
- Man kan även teckna en **stödprenumeration** som kostar 300 (eller mer!) kr / år.
- **Övriga understödjare** – t.ex. personer som understödjer FFG via kollekt vid våra arrangemang eller i olika församlingar – får också tidningen hemskickad, om de hör av sig till FFG:s expedition och anger sin adress.
- Man kan också få tidningen i **elektronisk form**; hör även i detta fall av dig till FFG:s expedition.

Den som inte tillhör någon av dessa kategorier, men som återfinns i vårt adressregister, kommer att få enstaka *informationsnummer* av *Hälsning* hemskickad till sin hemadress, men normalt sett får man söka FFG-information på vår hemsida.

Vill du bli *struken ur* registret, hör du av dig till FFG:s expedition per brev / mail / telefon (se adressruta nedan).

Hälsning i ny kostym! Följ med oss in i 20-talet!

Som våra understödjare och prenumeranter kommer att se, räknar vi med att under den närmaste tiden göra en hel del förändringar med vår tidning *Hälsning*.

- Vi räknar med att göra vissa grafiska förändringar (typsnitt, kanske även layout)
- ... men inte minst ska vi arbeta med att utvidga det teologiska innehållet i tidningen.

- Och som vanligt kommer vi att lyfta fram kommande arrangemang: kurser, temadagar...

För att vara säker på att du kommer att få *Hälsning från Församlingsfakulteten* och få information om vår verksamhet under 2020 och framåt:

- Betala snarast in en **prenumeration** på 150 kr
- ... eller en **stödprenumeration** på 300 kr
- ... eller ännu hellre: Skicka in en **valfri gåva!**
- Du kan naturligtvis också registrera dig som en **övrig understödjare**.

Om du gör något av detta, kan du vara säker på att du får julnumret av *Hälsning* för 2019 och sedan tidningen under hela 2020. (Enbart understödjare och prenumeranter kommer att få årets sista nummer, julnumret 2019!)

Väl mött igen vid årets slut – och vid början på det nya årtiondet, 2020-talet!

Hälsnings redaktion

031-778 35 40 • info@ffg.se

Plusgiro: 6 40 60-7 • Bankgiro: 622-5387

Swish: 1231008457 (ange FFG)

ANNONS • DET GÅR ÄVEN BRA ATT ANNONSERA I *HÄLSNING!*

Proffsig hjälp
för er hemsida

Läs mer på: trevlig.se

TREVVLIG
webbpublicering

Ledd för att leda

TEMADAG OM LEDARSKAP 15 NOVEMBER

Bibeln har många sätt att uttrycka ett andligt ledarskap, både när det gäller ämbeten och funktioner. Där finns också personer som blir *kal-lade* att leda Guds folk, som Mose i Gamla testamentet och Petrus i Nya testamentet. Med personerna kommer exempel på både lyckat och mindre lyckat ledarskap och vilka särskilda frestelser och prövningar som drabbar just dem som kallats att leda. Jesus knöt an till profetian och sa att fåren skingras när herden slås, herden som står i en utsatt position och med ett stort ansvar. Ledarskap har en yttre sida som kan övas upp, men också en inre sida, där Han som har kallat är trofast (1 Tess 5:24) och fostrar fram de ledare han sänder, ofta genom svåra prövningar. På denna temadag fördjupas ledarskapets inre och yttre sida – till nytta både för dem som står i kyrklig ledartjänst och för dem som hör till "flocken". Välkommen!

Anmälan till expeditionen senast 5 november: info@ffg.se, 031-778 35 40. I anmälningsavgiften 200 kr ingår fiket.

Medverkande:

✓ **Jonas Lidén**, tidigare officer i det militära och lärare i religionshistoria, pedagogik och ledarskap på FFG, ger i sin föreläsning grundläggande ledarskapsprinciper och frågor som rör gruppdynamik – till nytta för alla som står i någon form av ledarställning!

✓ **Fredrik Brosché**, lärare i själavård och religionspsykologi på FFG, och tidigare verksam på Kyrkans själavårdscentrum i Göteborg, ger i sin föreläsning inblick i frestelser, anfäktelser och prövningar som särskilt präster och andra i kyrklig ledarställning får stöta på, och Guds handlande i och genom det som möter.

✓ **Agne Nordlander**, tidigare rektor vid Johannelunds teologiska högskola och missionär i Etiopien, delar erfarenheter från både svensk och etiopisk kontext om vad det är att leda i medgång och i motgång. Det är skillnad att leda under väckelsetider, som i Etiopien, och i avfallstider, som i Sverige.

✓ **Rune Imberg**, lektor i kyrkohistoria på FFG, lyfter fram betydelsen av medarbetare för ett framgångsrikt ledarskap. Martin Luther och Carl Olof Rosenius, som lyfts fram som exempel i föreläsningen, omgav sig av medarbetare vars betydelse knappast kan överskattas.

Program 15 november

- 9.30 Laudes
- 10.00 Jonas Lidén: "Ledarskap för alla – från ärkebiskopar till storsyskon!"
- 11.00 Kaffe
- 11.30 Fredrik Brosché: "*Jag ska slå herden och fåren ska skingras* – om frestelser, anfäktelser och prövningar för den som är kallad att leda"
- 12.30 Lunch på egen hand
- 14.00 Rune Imberg: "Ledarskap och team-bygge: Luther och Rosenius som exempel"
- 15.00 Kaffe
- 15.30 Agne Nordlander: "Andligt ledarskap i medgång och motgång – reflektioner från både Sverige och Etiopien"
- 16.30 Panelsamtal med möjlighet till instick från deltagarna
- 17.00 Avslutning

Fakultetens dag

ÖPPET HUS LÖRDAGEN DEN 16 NOVEMBER

Församlingsfakulteten inbjuder till den årliga mötesplatsen för personal, studenter, understödjare och andra intresserade. Agne Nordlander gästföreläser och frågar sig vad som är tidlöst med C. O. Rosenius själavård från väckelsetiden på 1800-talet. En röd tråd för dagen är just Rosenius själavård, då också Rune Imberg ger inblickar i hur psalm och sång använts i själavårdens tjänst (med Rosenius som exempel). Det blir några smakprov med allsång! Som vanligt bokerbjudanden och en loppis med fynd på utsorterade böcker och dubletter i biblioteket. Ingen avgift, ingen anmälan, kaffe serveras. Välkommen!

Program 16 november

- 13.30 Torbjörn Johansson: Inledning
- 13.45 Agne Nordlander: "Vad är tidlöst med Rosenius själavård?"
- 14.45 Kaffe
Möjlighet att fynda böcker i bokförsäljningen och bokloppisen
- 15.15 Rune Imberg: "Psalm och sång i själavårdens tjänst med Rosenius som exempel"
Vi bjuds på smakprov ur Rosenius kända och mindre kända sångdiktning
- 16.15 Avslutning

Den Heliga Treenigheten

BIBELKONFERENS 13–14 MARS 2020

Från att ha haft en självklar plats i centrum av kyrkans lära och liv utsattes läran om Treenigheten för förödande kritik under Upplysningen. Om den inte förkastades så förvisades den till periferin under 1800-talet. Under 1900-talet fick den en renässans och många nya försök att formulera den gjordes. Man har visat på dess konsekvenser på så vitt skilda områden som politiken och tjänstefördelningen i församlingen. Bland bibeltroende kristna har treenigheten en plats, men får den några praktiska konsekvenser för det andliga livet? Är den inte ett problem, särskilt i mötet med judendom och islam?

Årets bibelkonferens kretsar kring treenighetsläran, dess plats i Skriften, teologernas brottnings med att formulera den på ett adekvat sätt och dess konsekvenser för det kristna livet.

Bland föreläsarna märks Carl L. Beckwith, professor i kyrkohistoria och dogmatik vid Beeson Divinity School, Birmingham, Alabama, känd för sin bok *The Holy Trinity* publicerad 2016. Vi gästas också av Frank-Ole Thoresen, rektor på Fjellhaug, Oslo och tidigare missionär i Etiopien som föreläser över Gud och Allah och Jan Bygstad, bibellärare och pastor i DELK, Bergen, som kommer att tala om Guds pluralitet i Gamla testamentet.

Master of Sacred Theology

FORTBILDNING/FORSKARFÖRBEREDELSE SPECIALANPASSAD FÖR PRÄSTER/TEOLOGER I TJÄNST

Master-programmet som FFG erbjuder i samarbete med *Concordia Theological Seminary* (CTS) i USA fortsätter som förut. Vid varje kurs är det möjligt att hoppa på programmet för att vid genomfört program erhålla en teologisk examen som motsvarar den gamla teologie-licentiat-examen. Det är också möjligt att följa enskilda kurser. Tre veckolånga intensivkurser erbjuds per år och antalet kurser som krävs för examen är totalt nio (samt en avslutande avhandling, en så kallad "thesis"). För anmälan till enstaka kurs eller för ansökan till hela program hänvisas till FFG:s expedition, info@ffg.se, 031-778 35 40. De kurser som ligger närmast på tur är följande:

- ✓ 18–23 november (förlagd till Wittenberg i Tyskland): **THE FORMATION OF THE FORMULA OF CONCORD 1546–1577**, Torbjörn Johansson, rektor vid FFG och lärare i systematisk teologi, samt Daniel Johansson, lärare i Nya testamentets exegetik och systematisk teologi vid FFG.
 - ✓ 2–7 mars, 2020: **THE OFFICE OF THE HOLY MINISTRY**, Dr. Naomichi Masaki, Professor of Systematic Theology at CTS
- För mer information, se www.ffg.se/utbildning/master

Posttidning B

Begränsad eftersändning

Vid definitiv eftersändning återsänds tidningen med uppgift om nya adressen

En ovanlig vanlig vecka i september!

På ett vanligt läsår brukar FFG ha några ovanliga veckor, t.ex. med bibelkonferens och Fakultetens dag, medan större delen av tiden handlar det om *vanliga* veckor.

Men för ett tag sedan förstod vi, att en *alldeles vanlig vecka* i mitten av september skulle bli en *väldigt ovanlig vecka* – på ett mycket inspirerande sätt.

Det är denna vecka vi försöker dela med oss av i bild och text till *Hälsnings* läsare. Det framgår allra tydligast om man viker upp tidningen så att tidningens framsida och rygg (alltså s. 1 och 8) utgör ett enda uppslag.

- Allra högst upp huserade våra *TU 3-studenter*. Huset var så fullt att vi alltså tvingades använda vårt personalrum för undervisning.
- På andra våningen alternerade en rad klasser och grupper i vår stora föreläsningssal: I första hand våra *bachelor-studenter* (de som läser Fjellhaug-programmet hos oss); till detta kom vår *nybörjarkurs i hebreiska* med prof. Mats Eskhult. Han hade dessutom en kurs med *läsning av valda texter på hebreiska* från Gamla Testamentet. På måndagskvällen samlades ett 30-tal personer till *kvällsbibelskola* och på lördagen ett 60-tal personer till en *temadag* (som gavs tillsammans med Källan) med temat "Israel och evangelium om Jesus".
- I bottenvåningen, i Röda rummet, undervisade Daniel Johansson 8–9 studenter i vår *masterkurs* (STM-programmet), i detta fall med Uppenbarelseboken som tema. Kursen, som alltid ges på engelska, omfattade 30 timmar och pågick från måndag till lördag.

Vad gäller antalet personer som deltog i våra olika aktiviteter kan man därför använda det engelska uttrycket *all time high*. Vi har nog aldrig haft så många människor i huset under en vecka som 9–14 september 2019.

Med tanke på att Fakulteten snart går in i 20-talet med alla de utmaningar det innebär, är det glädjande att få uppleva *fullt hus* när vi i princip bara håller på med vår ordinarie verksamhet!

Rune Imberg

